wadderist lahkudes. Rebbane ütles nende silmapissaraid nähhes: „Minno kõige armsamad sõbrad! jännes Argpüks ja oinas Kohhekel! kuis radsime meie üksteisest siin jubba lahkuda? Wõtke armastusses waewaks weel tük maad minnoga eddasi minna! Teie saatmine on mulle üks armo kingitus. Teie ollete möllemad waggad õiglased mehhed, kedda iggaüks austades kidab; teie saatmine tooks mulle õnne. Teie sõte ükõnes paasto toito, ei wõtta lihha aiso ial omma suhhu, sellepärrast on teie südda ni wagga.“ Nisugguse suud möda juttuga pettis ta rummalaid, kes tedda saatma läksid kunni Kurjasünnitus mõisa. Tee peal oskas Reinowadder neile kenna sõbralikko juttusi räkida.

Jääb polele.

Reinowadder Rebbane.

(Teine lissandik.)

Õue wärrawa tagga ütles Reinowadder oinale: „Jäge, armas Kohhekel, ni kaua ülse elte otama, kunni jänes miño kurwastand ahhikasale nattoke trosti saab andma; meie õue al kaswab wägga maggus arro-ein, leppige ni kaua sellega kunni meie taggasi tulleme.“ Argpüks astus teñaga tuppa, kus Ermelina lastega sures ahhastusses ollid, sest neñad ei lootnud perremeest eñam taggasi tullema. Kui Ermelina ahhikasat pauna ning keppiga näggi,

Reinowadder Rebbane, 1850 , lk. 1 (3)